

ЧЗУ

Джекъ и
Мегомата!

СЛАБИ И СИЛНИ ПОЛОЖЕНИЯ

11 година.
31 лекция на Общия клас
11.V.1932 година.
Сряда, Изгрев, 5 ч.с.

Ще ви прочета 51 глава от Исаия.

В живота има две положения: Да се подкрепя слабия и да се въздържа силния. Насърчаваш, подкрепяш слабия. Силният всякога трябва да го въздържа малко. В едно отношение човек е всякога слаб, а в друго отношение е силен. Там, дето е слаб, трябва да се поощрина. Там дето е силен, трябва да се въздържа.

С влизането на новите идеи в света има едно положение: Хората изискват един установен характер, както малкото дете, което очаква дрехи, ощици за Великден. Очаква последния ден, когато ще ги облече, шапката си, палтото си, връзката си, обущата си. Той има известна радост от това. Доколко ще трае тази радост. Два-три дена. Но тази радост до идната година няма да иде. Идната година тези дрехи ще бъдат скъсани. Човек всякога има защо да се хвали. Един приятел, това е един костюм. Втори приятел е друг костюм. Целият ти живот трябва да бъде пълен с костюми, че всякога хората да те виждат с нещо ново. Запример, ти казваш: милосърден да бъдеш, това е еднообразен костюм. В милосърдието има много нюанси. Милостив можеш да бъдеш, като музикант, като поет, като философ, като съдия. Като поет, как ще бъдеш милостив? – На някой погреб, на някой болен, ще му четеш твоите творения и ще му дадеш живот. Ако си музикант ще му посвириш, ако си философ, ще отидеш при болния и ще му кажеш причините и последствията, защо са болестите, и страданията. Ако си съдия, ще дойде някой, който е слаб и е осъден. Ти ще хванеш закона и ще кажеш, че не е толкова строг да съди. Ще убедиш закона, с законче се състезаваш. Най-първо, че не трябва да се излива голяма сила върху този слабия човек, защото ще го смачкат.

Та едновременно трябва да разбирате двата процеса. Вие очаквате и казвате, да ни се каже, да ни се даде. Ако аз ви дам един грам захарин, какви ще бъдат последствията? – Един грам захарин може ли да го изядете. Има нещо, което като е слабо, не може да се яде. Защо захарина не може да се яде. Един кгр, захарин е равен на 700-800 кгр, захар. 1 грам захарин е равен на 800 грама захар, 800 грама захар, може ли да я изядете? Този захарин е толкова силен, че той ще произдene толкова слюнка в устата, че това е лошо. А пък при захарта няма да се отдели толкова слюнка. Силните преживявания са по-опасни. Някой от вас иска да имат силни преживявания. Силните преживявания са само за богатите, които разбират законите, за другите са слабите преживявания. Някой казва: животът му е много еднообразен. Който знае, животът му не може да бъде еднообразен. За слепия животът е еднообразен. За онзи, който вижда животът

е разнообразен.

Та най-първо трябва да излеземе от положението в което се намираме в дадения случай. Да допуснем, че вие намирате пред себе си един поет и казвате, блажен е. Но това е ваше разбиране. Вие не знаете какво нещо е поетът. За да бъде човек поет, най-първо той трябва да е опитал много страдания, за да го харесат хората. За да бъде приятел на хората, той трябва да пише поезия, но преди всички трябва да мине през страданието. Вие сте приложили на страданието качества на ~~недеволство, мъчение и скръб~~. Такива работи ~~страданието~~ няма. В страданието няма нито помен от недеволство, мъчение и скръб, но има нещо, което е по-силно от тях, какво е то? Запример как оихте отличили недоволния човек? – По какво се отличават децата, когато са недоволни? – Запример, дадеш на едно дете една паница ядене, то е недоволно, обърне си гърба. Майката идва при него, аргументира, шепне му. Майката носи тенджерата или тиганя. Тури една лъжица в паницата, детето погледне и е недоволно. Майката тури три, четири лъжици, то се усмихне. Значи майката знае искусството, като тури три лъжици, детето става доволно. Тази лъжица какво представя? Лъжицата е човешката ръка. Ти значи с ръката ще дадеш нещо. Преведете сега. На физическото поле, ръката е лъжица. На сърцето, кое е лъжицата. Когато казваш, да обичаш, това е ръката на сърцето. Защо трябва да обичаш? Ако ти не упражняваш ръката си, ти ще изгубиш своята пластичност, своята сила и след време ще станеш инвалид. Днес упражняваш ръката си, утре упражняваш ръката си и тя става силна. Ти може да се бориш с мъчнотите. Любиш ли, ти имаш ръката на твоето сърце. Има една любов, която върви с лявата ръка, друга любов, която върви с дясната ръка. Има една любов, която хората никога не трябва да знаят каква е. Христос казва: "Каквото прави дясната ръка, лявата да не знае". Защо? – Има една опасност, да прави лявата ръка, каквото прави дясната. А пък природата не иска две неща да правят едно и също нещо. Представи си, че с дясната ръка даваш нещо и с лявата ръка пак му даваш. Правили ли сте онит какъв резултат ще има. Може да датете. Но представете си в това положение в което вие вървите, от дясната страна има течение, което е сладко, а пък от лявата страна – горчиво. Дясната страна дава, лявата страна като не знае, даде и тя. Това добро, което си направил с лявата ръка, ще го развалиш. Много пъти, това което вършиш с ума си, тази работа ще се развали, щом се намеси сърцето. Това, което върши ума, в него сърцето да не се меси и обратно. Това, което върши лявата ръка, дясната да не знае. За лявата ръка не е казано, за дясната е казано. Защо не е казано? – Защото, това е един кабалистичен закон, защото има само една страна, има само дясна страна, значи лявата ръка каквото върши, няма какво да го чоплиш. Защото всяка чопленето ражда противоположност. Може да сравняваш горчевината и сладчината. В Божествения свят нещата не могат да бъдат нито по-сладки, нито

по-горчиви. Те могат да бъдат сладки, защото като искаш да бъде нещо по-сладко, има известна част, която е незадоволена. В небето, ако ядеш един обяд, с първата хапка се свърши обядът. Там вземаш една хапка и си вече сит. На земята яденето на края не е така приятно, както в началото. Горе законът е друг: там яденето в началото е приятно така, както и в края. Ако вие започвате една работа с удоволствие и свършвате с недоволство, вие сте на земята, в закона на контрастите. Запример: ръцете се млад и после искате да останеете. Вас ви се поревне, искате да станете стар, защото старите хора имат много знания, искате да бъдете като баба си, като дядо си. В тях виждате нещо олагородно, възвишено. Но щом дойдете в положението на дядо си, вие сте недоволни. Когато разгледате дядо си външно, той ви още идеал. Но като влезете в неговото положение, не сте доволни. Тогава вие ставате идал за другите. Трябва ли дядо ви да ви съде идеал? – Даже не трябва да се пита. Ние го считаме за идеал. Ти му вземаш портрета, погледнеш го, казваш, че е олагороден, в какво седи неговото олагородство? – Благородството седи в това, както в математиката като му туриш знака плюс или минус. Силата не е в знака. Но той показва какво трябва да се прави. Показва посоката, какво трябва да се прави. Минусът показва, че трябва да извадиш нещо от джоба си и ще се оправят работите. Там дето имаш да даваш, ще го дадеш. Плюсът показва, че дето имаш да вземаш, ще го вземеш. Греховете си ще ги извадиш, ще ги хвърлиш като тор, не като боклук. Каква е разликата между тора и боклука? – Те не са едно и също нещо. Думата боклук като произнасяш дълго време, има нещо, което не звучи хубаво. А пък хубавите работи какво трябва да внесат в човека? Истинско знание е една храна за ума. Защо човек трябва да се учи?

Ако не се учи умствено не може да расте, не може да пълни той хамбара с знание. Но знанието трябва да бъде храна на човешкия ум, той трябва да расте. Но какво ще разберете дали човек се храни умствено или не, дали сърдечно се храни или не. Щом човек мисли хубаво, когато разрешава въпросите той се храни с ума си. Онзи, който чувствува добре с сърцето си, той храни сърцето си, но ако вие всяко същество сте недоволни, вие не се храните добре с сърцето си. Недоволството е последствие, резултат на сърцето. Мъчението е резултат на човешкия ум. Скръбта е резултат на сърцето. Скръби сърцето, но умът не. А пък страданието е на ума. Разрешаваш важни въпроси, започваш с удоволствие и свършваш с страдание.

Противоречията се раждат там, дето няма разоиране. Най-хубавото творение на музиката, ако не знаеш как да го изпълниш, ще произведе дисонанс. Има музиканти, които недовиждат нотите и ще вземат една нота вместо друга. После не спазват такта, ритмуса. В една песен има ритмус,

който постоянно се менява, то не прилича на часовника. Цяло изкуство е да спазваш ритъма. Земята като върви даже и в най-рядката материя и тя си поиграва. Мислите на хората понякога път както земята може да си изгубят ритъма. Учените хора забелязват, че има едно малко закъснение или ускоряване в движението на земята. Учените хора са дошли до това, забелязали са го. Когато някой път земята се движи по-бавно, това се отразява върху нас, също и тогава, когато се движи по-бързо. Та животът в пълния смисъл трябва да се хармонизира. Ти не можеш да мислиш правилно, ако не си в правилни отношения с всички същества, с много напреднали същества. За да можеш да мислиш правилно, ти трябва да си в връзка с едно много по-напреднало същество. Дали го знаеше или не, то е друг въпрос. Запример, някой свири и ти слушаш, ти ще го познаваш. Добре е да си запознат с него. Когато имаш на пътя си една известна добродетел – няма да я спираш, която и да е тя. Ти ще слушаш добродетелта да свири. Ако ти отидаш да се запознаеш с добродетелта, ти ще спреш нейната музика. Това са нови съвращения. Вие някой път искате да знаете защо вашият живот върви по един начин, а не върви по друг начин. Ако някой учил ~~ши~~ в едно училище и един ученик не свири добре, оставят го на страни. Учителят няма неразположение към него, но той не знае да свири, невърно взема тоновете. Той си губи времето, понеже, дразни ухото му. Учителят трябва да прави усилие над себе си, да го слуша. Някой път може да излезе една лоша дума от учителя, и той след това съжелява, че е казал една немузикална дума. Ако каже, запример, безделник си. Аз съм видял музикант ~~и~~, който казва на ученика: Много си даровит, а на себе си казва, трябва да се търпи. След като си замине ученикът, той си вземе цигулката и свири, за да се хармонизира малко, за да се тонира малко и забравя ученика си. Добрят учител, селд като си отиде ученика свири само, за да се тонира. Но трябват му пари и той проподава. Той казва на ученика, ти си даровит, но дарбата ти още не е проявена. Ти си добър, но още не си станал добър. И права е думата, че дарбата на човека трябва да се развие. Аз наричам даровит човек да можеш да смениш една гама с друга. Запример една миньорна песен с друга. Някой запее, като че някой умрял. В същност никой не е умрял. Казвам: смени гамата. Ти си неразположен. Това е миньорна гама, смени я с мажорна. Но има една мажорна гама, която е войнствена. Тя е марсова гама. Ще удариш на този един юмрук на онзи един юмрук. Има една миньорна гама, която е съвсем разслабена. Казваш: животът няма смисъл. След това той ще се разплаче отгоре на това. Някой плаче, но това е безсмислено. Казва, отиде, свърши ~~де~~. Умрял баща му, плаче. Той ще се намери в онова смешно положение. Ходил един син да се учи в училище, и баща му казал: Синко, следай човек да станеш, да можеш да свириш, да печелиш пари. Един ~~и~~ баща

та се присторил на умрял, палят му съещ. Синът и той дошъл с цигулката и плаче. Казал: ще напустнеш музиката. Баща му после му казал: Чух те, че можеш хубаво да плачеш. Често като отивате при Господа плачете при него. Какво мислите за Господа? - Когато някой син отиде при баща си, и не се е упражнявал, трябва ли да плаче? - Учителят посочи към един брат и му каза: Я изпейте тържествено новата мелодия. Намерете думите на тази песен, които да съответствуват на мелодията. Трябва да бъдат думите едносложни и двусложни, силни. Тази мелодия вече дойде. Всяко песен си има свои движения. Всички движения са музикални. Когато човек е раздроблен, той не върви хармонично, музикално. Всякога човек трябва да върви музикално, ритично, умерено. Всякога постъпката в природата започва с меки движения. Ти ще стъпиш най-първо на пръстите си, после ще дойдеш до петата. То е физическата страна. Така че: кракът ти да образува крива линия, а пък някой стъпват на цялото стъпало, грубо, трябва да знаеш какъв ъгъл правиш при ходането. Ако направиш този ъгъл по голям или по-малък, пак не е правилно. Ритчината музика върви по един закон. При музиката се изменя и сърцето. Ако ви изсвири тази песен, ще видите, че сърцето няма да бие както по-рано, ще се уравновеси с ритъма на тази песен.

Та най-малките прояви са важни. Под добър живот подразбирам тониране. Да живееш добре, това значи да се тонираш и всички напреднали същества, които искат да ни помагат, искат да ни тонират. Шом не си тониран, ти не можеш да живееш правилно. Ако вложеш много влага, нервната система не работи добре. Ако вложеш голяма сухота, тя се свива. Влагата и сухотата ще ги приведеш. С влагата върви животът. Сухотата има отношение към ума. Влагата има отношение към сърцето. На една влажна книга не можеш да пишеш, но на една суха - можеш. Когато тази сухота мине в сърцето, тогава е опасно. И когато влагата мине в ума, тогава е опасно. Те са две положения съвсем различни. Този дисонанс, който съществува някой път, в хората всички противоречия, които сега съществуват могат да се изправят. Някой могат, но някой не могат да се изправят. Съществува един вътрешен дисонанс. Запример, някой мисли, че никой не го обича, той мисли за влагата. Обичта е влага. Някой мисли, че не мислят добре хората за него. Това има връзка с ума. Казали ти нещо, не боръщай внимание на другите. Ние не трябва да бъдем взискателни. Ако аз посявам житно зърно, и чакам в момента то да допринесе плод аз се заблуждавам. Има известен период, който определя растежа и развитието. Време се изисква, за да израстне. Време се изисква, за да узрее. Колко време се изисква, за да израстне и колко време, за да узрее? - На земята растежа и зреенето, не стават по един естествен начин.

Една любов може да се намири в началото на своя растеж. После влиза в процеса на своя растеж. И след като израстне и узрее, ще дойде въпросът за изваждане на семката. После турят плода в ~~жълтка~~ хамоара.

и после ще дойде процесът на яденето. Как ще преведете яденето. По три пъти ядете на ден, а пък всяка минути взимате по 20 вдишки. Ако ти не знаеш при яденето, колко хапки да ядеш, не знаеш при дишането колко вдишки да взимаш, ти нарушаваш законите на храненето и законите на дишането. Ако дойде някой човек и не знаеш какво разстояние да вземеш спрямо него, ти някой път дохождаш много близо до него. Трябва да знаеш как да се поставиш. Някой човек застава на лявата ти страна, аз зная причините защо. Някой върви само на дясната ти страна. Не трябва да бъде от едната и от другата ти страна. Като се обърнеш трябва да бъдеш в обратна посока. Ти не можеш да бъдеш на земята все в една и съща посока. Непременно трябва да спреш, да вземеш обратна посока на нещата. Не да се повърнеш, но да направиш просто една крива линия.

Онзи, който не разбира закона ще каже: какво има в тази крива линия? - В тази крива линия са значите. На това скритото съкровище. Всеки търси съкровището. Казва някой: на едиколко си

крачки напред при едно дърво и т.н., ако има тези призначи, той може да намери съкровището. Онзи, който търси вода с пръчката, катодайде там, де то е водата, там има едно малко колебание, пръчката се огъва и на мястото дето е водата е най-силното огъване, почти перпендикулярно. В всяка една мисъл е така. Вие искате да постигнете нещо. Вие търсите нещата само по механичен начин. Не, трябва да се упражнявате на своя ум. Вие искате да постигнете нещата с своята мисъл. Тук ще срещнете същия закон. Там, дето има малко колебание на мисълта, там ще вървите по тази посока. Щом дойдете до целта ще се спрете. Човек трябва да направи опити. Като намери съкровището да го разрови и да го извади. Като го намери, намя да хди да търси от единия край до другия. Имате един приятел

Има-те един приятел, отивате да го посетите. Отивате един ден, отивате втори ден. Какво търсите в вашия приятел. В вашия приятел има заровено съкровище, трябва да го извадите. Ако това съкровище от хиляда кгр, злато, трябва ли да го намерите всичкото. Според сегашните ви разбирания някой ще хване автомобил и ще вземе всичкото. А пък природата обича следното: дето си ти ще тури нещо и ти имаш право да вземеш колкото ти трябва, другото да го оставиш. На другия ден пак с пръчката ще търсиш. Понеже, в природата съкровищата не седят на едно и също място, те се местят. На вторият ден ще видиш, че те са преместени най-малко на няколко см, по-настрана. Ти отидеш при твой приятел и ще видиш, че той не е така разположен както вчера. Има нещо. Той се е преместил, приятелът ти е станал малко по-неразположен. Не че е станало то ва заради вас, или може би пък е станал повече разположен. Ако не е разположен, той се е подвижил в ляво, а пък, ако е разположен, преместването е станало в дясно. Ако съкровището се намира в дясната страна, ще ви

причини радост, ако се намира в лявата страна, ще ви причини скръб. Някой път тебе те е страх, мислиш, че ще ти го вземат. Ако е в дясното нищо не те беспокои. Ти четеш едно стихотворение, изваждаш и четеш. Четеш на теб и на едно събрание и гледаш ~~нижните~~ при четенето, по лицата на слушателите дали са доволни. Когато аз поселя нивата, след един месец ще отида да видя дали нивата е доволна от мене или не. Ако е израстнала хубаво, доволна е; ако не е израстнала не е доволна. Житото като узрее и даде изобилен плод, знае, че нивата е много доволна от него. Аз правя сравнение с житното зърно, което е посято в земята. На едно същество му са трябвали само 6 месеца, за да завърши съвоята еволюция на земята, то останало от своята епоха, 6 месеца му трябвали, за да завърши курса. Този изпит седи в следното, че аз трябва да го поселя, от мене зависи да завърши своята еволюция и ако аз го взема и го поселя на мястото, то израстне и понеже, е завършило своето развитие, то ми остави всичкото свое изобилие. Казва: Много съм благодарен, че завърших хубаво изпита си. Някой завърши своето развитие. Житото остане като свидетел. Дошъл някой на изпит и го скъсат, дошъл, но не могъл да си издържи изпита. Когато скасат тези, които държат изпит, то тази година няма плод. Има на турски една поговорка, която гласи: Това, ако е истинка голяма лъжа е.

Всяка една приятност в вашия живот, която не произтича от вашата душа, се дължи на това, че вие сте у служили без да знаете някому. Той е завършил своето развитие и ви дава банкет. Казва ви: много ви благодаря. А пък някой, който е скъсан, той ще ви остави своята скръб и казва: Скъсаха ме. Един ден теб така ще те скасът.

Силните способности трябва да ги задържаваме, а слабите да подкрепяме. Една сила способност може да изразходва силите на по-слабите способности. Трябва да се внесе едно равновесие в човешкия ум. После трябва да се внесе равновесие в човешките чувства. Това са ред чувства. Представете си, че трябва да правите услуга някому, хляб да дадете някому или една торта. Но от тази торта зависи дали той ще зависи или не. Как ще я дадете тортата? – Аз гледам на въпроса малко по особено. Когато една мома пише едно любовно писмо на един момък, ни най-малко не считам, че този момък е оскандален. Но от едно писмо зависи дали този момък ще завърши или не. Ако го напише хубаво, свръшва хубаво. А пък някой път, тя не го пише хубаво и той не завършва. За да свърши своя грандиозен изпит, непременно някоя мома трябва да му напише едно писмо. Вие казвате: Влюблена се е тя. Не се е влюблена тя, влюбил се е той. Той казва: Ще ми направиш една услуга, ще ми напишеш едно любовно писмо. И това любовно писмо, тази програма, той ще я реализира. Този, който е завършил своята еволюция,

той за в бъдеще в своята програма, ще развие това писмо. Динамическа страна има в това писмо. Ти искаш да постъпваш добре. В твоето добра постъпка трябва да влезе някое велико същество. Ще ви приведа един пример: Един френски професор в Париж като проповядвал на своите ученици студенти, казал: Пред вас аз съм един професор, но пред природата, аз съм само един проводник. Тя не ме признава за професор. Турил си ръката и електричеството минава през телото му. Казва професора, аз съм само проводник. В природата има за вас блага, доколкото сте проводници, да мине през тебе енергията. Учените, гениалните хора са само проводници, проводници на природата, за да минат през тях нейните енергии. Ти си само един проводник. Ако този професор в света съзнава, че е проводник, всичките хора трябва да оъдат проводници. Вие казвате: 20 години работя тук. Ти си проводник. Ако тази сила на природата може да мине през тебе, ти си добре. Сега ние сме в положението, дето можем да бъдем проводници на великото в света. Ако това велико минава през човека, то все ще остави нещо.

Следователно, слабият трябва да се подкрепя, а силният трябва да се въздържа. Та в всичките ваши силни прояви, които имате, ще се въздържате. Запример: разгневиш се, то е силна проява. Осъмниши се, силна проява е. Станеш безверник – силна проява е. Искаш да направиш нещо, това е силна проява. Има слаби и силни положения. Между слабите и силни положения има известно отношение. Не да се спира човек в дадено положение, не да се обезсърчава. Не да се обезсърчи. Който се обезсърчава – той е слаб.

Кажи на някого. Ти си даровит, ще се развият твоите дарби. Майката потупва своето детенце днес, утре, то расте. Някой път, то се обезсърчава. Обезсърчил се е първият пръст или до първият пръст. Палецът по-рядко се обезсърчава. Обезсърчил се е първият пръст. Това обезсърчение е в твоите лични чувства. Никой не те уважава, пари нямаш. Щом е силен, той трябва да сочи напред. Щом не му вървят работите, той се свие. Вторият пръст е философ. Философски разрешава всички въпроси. Когато не можеш да разрешиш всички въпроси, вторият пръст, философски се уплаши и се свие. Третият пръст е пръст на живота. Слънчева енергия минава през него. Някой път и той върви добре, но някой път и той се свие. Най-после малкият пръст е търговец, меркурианец на дребно. Той може да е книжар, поет и в поета има търговски работи. И поета си има търговски работи. Когато напише някой куплета на хората, то е търговия. Какво отношение имат тези пръсти, ~~живи~~ вие не мислете, че са живи. Обособена енергия илзила от първият пръст, съзнателни са те. Зад този първият пръст седят същества с напреднали умове и сърца, също така и зад вторият пръст седят. По тези пръсти вие можете да намерите строежа

на тези същества. Ако човек знае законите на своята ръка, той знае как да се съединява с тези същества. Ти казваш да обичаме Господа. Да обича Господа, това значи да обичаш света и делата му. А пък делата му са тези същества. Ти трябва да ги намериш. Като ги намериш, животът ти ще се осмисли.

Та слабият става силен, като намери силен, като намери тези, които го обичат, които могат да го обичат. Тогава на силния какво трябва да му дадете. Слабият да обичате, а силният да почитате. Щом сте слаб, върви любовта. Щом сте силен, върви почитта. Това са сили, с които трябва постоянно да работите.

Всеки ден се намираш в положение на слабост и в положение на сила. Ще гледаш да използваш този велик закон.

ОТЧЕ НАШ.